

ஜீவ சுவாசம்

“கர்த்தராகிய (யாவே) தேவன் மனுஷனை மண்ணினாலே உருவாக்கி, ஜீவ சுவாசத்தை ஊதினார். அவன் ஜீவாத்மாவானான்”.

1. ‘ஸோல்’ என்கிற ஆங்கில வார்த்தை ‘ஆத்மா’ என்று தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ‘ஆத்மா’ என்கிற வார்த்தை இந்து மத கருத்திலிருந்து பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டதொரு வார்த்தையாகும். ‘ஸோல்’ என்கிற கிரேக்க வார்த்தைக்கு ஆங்கில அர்த்தம் ‘பீயிங்’ (Being) என்று பொருள். அதன்படி ‘ஸோல்’ என்பதற்குரிய தமிழ் அர்த்தம் ‘ஜீவி’ என்று பொருள் கொள்ளல் வேண்டும். இந்த பொருள் வேதாகம சத்தியத்தோடு கருத்தமைதியுடையதாயிருக்கிறது.

2. வேதாகமத்தில் ஒரு இடத்திலும் மனிதன் மரணத்தில் ஒரு ஆவி ஜீவியாக மாறுகிறான் என்று போதிக்கப்படவில்லை. இந்த உபதேசம் ஆரம்பத்தில் போதிக்கப்பட்ட தப்பறைகளில் ஒன்றான கொள்கையாகும். அதன் உற்பத்தியாளன் சாத்தான் ஆவான். அது தப்பறை என்பதற்கு அதுவே உத்திரவாதமாயிருக்கிறது. இந்த தாற்பரியத்தின்படி மனிதன் ஒருபாகம் மாமலிகத்தையும் மறுபாகம் ஆவியையுங்கொண்ட ஒரு கலவையான தன்மைகளையுடையவன் என்பதாயும், மனிதனின் மரணம் இவைகளைப் பிரிக்கிறது என்பதாயும் கருதப்படுகிறது. ஆனால் வேதாகமத்தின்படி மனிதன் ஒரு ‘ஸோல்’ ஆக (ஆத்மாவாக) அதாவது ஒரு ஜீவியாக இருக்கிறான். சுவாச தத்துவமும் மனித சரிமும் சேருவதால் ஒரு ஜீவியாக (ஸோல் ஆக) இருக்கிறான். இந்த சுவாச தத்துவமும் (முச்சம்) அவன் சரிமும் ஒன்றையொன்று பிரியும்போது அவன் தொடர்ந்து ஜீவிப்பது ஒழிந்து போகிறது. ஆகவே அவன் (ஆத்மாவாக இருக்கிறவன்) மரிக்கிறான். இதுவே வேதாகம சத்தியம்.

3. கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பதில்கள் இந்தக் காரியத்தில் சாத்தானுடைய தப்பறையை நிராகரித்து, தேவனுடைய சத்தியத்தை ஊர்ஜிதப்படுத்துகிறது.

(i) மரணமானது சரித்தையும் ஆத்துமாவையும் பிரிக்கிறது என்றால், எவ்விதம் தண்ணீரில் அரைமணிநேரம் ஒருவனை அமிழ்த்தி வைத்தல் முச்சத் திணறி அவன் சரித்திலிருந்து முச்ச வெளியேறுகிறது?

(ii) அவன் அதே தண்ணீரில் மூழ்குவதற்குரிய ஆடையுடனும் கருவியுடனும் அமிழ்ந்தால் அவனது முச்ச அவனைவிட்டு போகவில்லை. இது எங்ஙனம்?

(iii) மரணமானது சரித்தையும் ஆத்துமாவையும் பிரிக்கிறது என்றால், ஒரு மனிதனின் கழுத்தை சில நேரம் நெறித்தால் அவனது சரித்திலிருந்து முச்ச எவ்விதம் நீங்குகிறது? விரலின் நுனியை அழுத்தி நெறித்தால் ஏன் அவ்விதம் சரித்தைவிட்டு முச்ச நீங்கவில்லை?

(iv) மரணமானது சரித்தையும் ஆத்துமாவையும் பிரிக்கிறது என்றால், காற்றுபுகா அறையில் ஒருவனை வைத்தால் ஏன் அவனைவிட்டு முச்ச நீங்கி விடுகிறது. அவனை விசாலமான காற்றோட்டமுள்ள இடத்தில் வைத்தால் அவ்விதம் நிகழவில்லை என்பது எப்படி?

4. இந்த கேள்விகளுக்கான பதில்கள் எல்லோருக்கும் வெளிப்படையாக தெரிந்ததாய் இருக்கின்றன. மரணமானது, சரிமும் ஜீவிப்பதற்கான சுவாசிக்கிற முச்சம் பிரிதலாகும். இந்த முச்ச தத்துவம் நாம் சுவாசிக்கிற காற்றால் கிடைக்கிறது. மேற்கண்ட ஒவ்வொரு உதாரணத்திலும், சரித்தையும் சுவாசிக்கிற முச்சையும் பிரித்தலினால் மரணம் விளைகிறது என்பதும், அது ஸோலை (ஜீவியை) இல்லாமல் ஆக்குகிறது என்பதும் தெளிவாக இருக்கிறது (சங்.104:29).

5. சங்கீதம் 146 :4 இல் “அவனுடைய ஆவி பிரியும் (சுவாசம் அவனைவிட்டு நீங்க) அவன் தன் மண்ணுக்குத் திரும்புவான் அந்நாளிலே அவன் யோசனைகள் அழிந்துபோம்” என்று வாசிக்கிறோம். அதாவது மரணத்தில் அவன் தன்னறிவு இல்லாதவனாகிறான் என்பது தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

6. முதல் மனிதன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோது, தேவன் அவனது நாசியில் ஜீவசுவாசத்தை ஊதினார் (ஆதி. 2:7) அதன் விளைவாக அப்பொழுது சரிமும், சுவாசிக்கிற தத்துவமும் ரத்தத்தினால் ஒன்றாக இணைந்தது. அதாவது ரத்தத்திலிருக்கும் ஜீவீக்கிற தத்துவத்தில் தொடர்புடைய சிவப்பு அணுக்கள் சுவாச தத்துவத்தை தனக்குள் கிரகித்து தன்மயமாக்கிக் கொண்டன. தேவன் ரத்தத்தை உண்டாக்கியதில்

‘ரத்தத்தின் கூறுகளை அவரது சிருஷ்டி வாழ்வதற்குரிய சூழ்நிலையோடு பொருந்துமாறு தெளிவுபட செய்திருக்கிறார். அதாவது வெளிஉலகம் (காற்று) மனிதனின் சரி இயல்போடு தன்னகத்தே கிரியையில் இடைபடுதலில் ஜீவனை தோற்றுவிக்கிறது.

உயிருக்கான சுவாசம்

7. சுருக்கமாக சொல்லப்போனால், இருதயம் நுரையீரலுக்கு ரத்தக்குழாயின் மூலம் ரத்தத்தை செலுத்துகிறது. நுரையீரலில் ரத்தத்திலிருக்கிற கரியமில வாயுவை (கார்பன் டை ஆக்ஸைடை Carbon Di Oxide) விட்டுவிட்டு, சுவாசிக்கிறதினால் நுரையீரலுக்குள் சென்றிருக்கும் காற்றிலிருந்து ஜீவனுக்குரிய தத்துவங்கொண்ட பிராணவாயுவை (ஆக்ஸிஜனை— Oxygen) எடுத்துக் கொள்ளுகிறது. பின்பு ரத்தம் ரத்தக்குழாயின் மூலம் இருதயத்துக்கு மறுபடியும் வந்தடைகிறது. இவ்விதம் இந்த செயல்முறை வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்ந்து நிகழ்கிறது. அவ்விதம் உயிரை சமந்துகொண்டு இருக்கிற ரத்தம் உயிர்த்தத்துவத்தின் (ஜீவனுக்குரிய தத்துவத்தின்) வாகனமாக இருந்து வருகிறதால், வேதாகமத்தில் ரத்தம், ‘உயிர்’ என்று அது அழைக்கப்படுகிறது. (லேவி. 17:11—14) ஏனெனில் அதுதான் அநேக அங்க உறுப்புகளை அதனதன் வேலையில் இயங்கச் செய்கிறது.

8. சுவாசிக்கும் செயல்முறையில், காற்றிலிருக்கிற ஆக்ஸிஜன் நுண்ணிய ரத்தக்குழாய்கள் தந்துகிகள் காற்றுப்பைகள் மூலம் நுரையீரலையும் அதிலிருக்கிற ரத்தத்தையும் வந்தடைகிறது. இந்த காற்றுப் பைகளில்தான் ரத்தமானது நுரையீரலோடும் காற்றோடும் தொடர்படைகிறது. இந்த செயலாக்கம் மனிதனுக்கு மட்டுமேயுரிய ஒன்றல்ல. சொல்லப்போனால் ‘ஜீவனுக்கான சுவாசம்’ அல்லது ‘உயிருக்கான சுவாசம்’ (the breath of life) என்பதை ஜீவன்களுக்கான அல்லது உயிர்களுக்கான சுவாசம் (the breath of lives) என்றும் பன்மையில் கொள்ளலாம் (ஆதி. 2:7 யை ஆதி 7:21,22 உடன் ஒப்பிடுக ; பிர. 3:19 ; சங். 104:29,30).

9. இந்த உயிருக்கான சுவாசம், நாசியில் சுவாசமுள்ள எல்லா சிருஷ்டிகளுக்கும் பொதுவானதே. இதே கருத்து வாசகமே மனிதன் அல்லாத மற்ற சிருஷ்டிகளான ஜந்துக்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆதி. 2:7 இன் எபிரேய வார்த்தையின்படி சொல்லர்த்தமாக மொழியாக்கம் செய்தால் கீழ்க்கண்டவாறு அமைகிறது. ‘ஒரு உயிருள்ளவையின் (ஜீவீக்கிறதின்) சுவாசம்’ (the breath of a living thing) என்று ஒருமையில் (singular) பொருள்கொள்கிறது. வசனத்தின் கருத்து சூழலில் கவனித்தால் அது பன்மையின் கருத்தை பொதுவான ஒருமையில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது.

10. ரோதர்ஹாம் (Rotherham) இந்த வாசகத்தை கீழ்க்கண்டவாறு விமர்சிக்கிறார். ‘அசல் மூலக்கருத்தில் ஒருவேளை ‘உயிருள்ளவைகளின்’ (ஜீவீக்கிறதின்) (living ones) என்று பன்மையில் உயிருக்கலாம். ஆகவே அதன் சுருக்கப்பட்ட கருத்து சாராம்சமாக உயிருள்ளவைகளின் (ஜீவீக்கிறதின்) நிலை (the state of living ones) என்பது ஜீவன் (life) என்று அமைகிறது. எனினும் பன்மையின் கருத்தில் ஒரு வாத்ததை எழுப்புவது பாதுகாப்பற்றது என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

ஜந்துக்களும் ஆத்துமாக்களே

11. எபிரேய வேத வார்த்தையின்படி மிருகங்களும் ஆத்துமாக்களே (ஸோல்கள் — Souls - ஜீவிகள்) என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. ஆனால் ஜேம்ஸ் அரசனின் மொழியாக்கத்தில் (King James Version - KJV) ஆத்துமா (ஸோல்) என்பதற்குரிய எபிரேய வார்த்தைகளான நெஃபெஷ் (Nephesh) மிருகங்களை சம்பந்தப்படுத்தி வருகிற இடங்களில் ஆத்துமா (Soul - ஸோல்) என்று மொழியாக்கம் செய்யாது பிராணிகள், ஜந்துக்கள் என்று பலவாறு மொழியாக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த சரியானக் கருத்துப் பொருளைக் காணக்கூடாதவாறு, (கருத்து) இருளை உண்டாக்கியிருக்கிறது. இவ்விதம் மொழியாக்கத்தின் தவறுதலால் கருத்து இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிற வேத பகுதிகளில் சிலவற்றை உதாரணங்களாக கீழே கட்டத்துக்குள் தருகிறோம். அதன்படி ஆதியாகமம் 1: 20, 21, 24, 30 ; இல் அமைய வேண்டிய விதமாவது :

வசனம்.	அமைந்திருக்கிற தமிழாக்கம்	அமையவேண்டிய தமிழாக்கம்
ஆதி 1:20	நீந்தும் ஜீவஜந்துக்களையும்	நீந்தும் ஜீவிக் கிற ஆத்துமாக்களையும் (living souls)
1:21	நீர் வாழும் ஜந்துக்களையும்	நீர் வாழும் ஜீவிக் கிற ஆத்துமாக்களையும் (living souls)
1:24	ஜீவ ஜந்துக்களாகிய	ஜீவிக் கிற ஆத்துமாக்களாகிய (living souls)
1:30	பூமியின் மேல் ஊறும் பிராணிகள்	பூமியின் மேல் ஊறும் ஜீவிக் கிற ஆத்துமாக்கள் (living soul)

கிங் ஜேம்ஸ் மொழியாக்கம்

20 And God said, Let the waters bring forth abundantly the ¹moving ²creature that hath life, and ³fowl that may fly above the earth in the ⁴open firmament of heaven.

ரோதர்ஹாம் மொழியாக்கம்

20 And God said'—
Let the waters swarm' [with] an abundance of living soul,¹ and birds; shall fly over the earth, over the face of the expanse of the heavens.

21 And God created' the great sea-monsters,—and every living soul that moveth—[with] which the waters swarmed' after their kind, and every winged bird—after its kind. And God saw' that it was [good]. 22 And God blessed' them, saying,—

24 And God said'—
Let the land bring forth living soul after its kind, tame-beast⁶ and creeping thing and wild-beast⁷ of the land, after its kind.
And it was' so.

29 and to every living thing of the land—and to every bird of the heavens, and to every thing that moveth on the land, wherein is a living soul, every green herb for food.

கரீன் எபிரேய ஆங்கில சொல்லாந்த மொழியாக்கம்

வலம் இருந்து இடம் வாசிக்கவும்

20 וַיִּפְּצוּ אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם לְבְרִיאַת הַחַיּוֹת הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַעוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת

fly let and living (having) with the Let God said And
around birds soul swarms waters swarm

21 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-הַיָּם וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת

God And the the the on the over
created .heavens of expanse of face earth

24 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת

cattle after living soul the bring Let God said And
,kind its earth forth

30 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת

beast to and food for it shall to seed seeding (the) fruit it in
of every ,food for be you tree of (is)

30 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת

which earth the on creeper to and the bird to and the
every ,heavens of every earth

30 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַבְּהֵמָה הַשָּׂוְיֹת וְאֶת-הַדְּוָרִים הַשָּׂוְיֹת

,food for herb green every living a it in
of (soul) (is)

13. இந்த வேதபகுதிகளில் எல்லாம் (லோல்) ஆத்துமா என்று வரகிற இடங்களில் அதனை ஜீவனையுடைய 'ஜந்துக்கள்' என்று மொழியாக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். வெளி 16:3 இல் 'சமுத்திரத் திலுள்ள பிராணிகள் யாவும் மாண்டு போயின்' என்பதற்கான ஆங்கில வாசகத்தை கவனியுங்கள் "Every living soul died in the sea" (KJV) அதன்படி சமுத்திரத்திலுள்ள "பிராணிகள்" என்பதற்குப் பதில் "ஆத்துமாக்கள்" என்று அமையவேண்டும். இங்கு மீன்களும் ஆத்துமாக்கள் என்று அறியப்படுகிறதைக் கவனியுங்கள்.

14. உயிருட்கிற ரத்தம், ஒரு மனிதனின் (ஒரு ஆத்துமாவின் - ஒரு ஜீவியின்) சரீரம் மனம் இருதயம் ஆகியவைகளின் சக்திகளை ஆக்க அங்கங்களாக அதனதன் வேலையை இயக்கும்படி உதவுகிறது. மனிதனாகிய ஆதாம் ஒரு உயிருள்ள ஆத்துமா ஆனால் (ஜீவிக் கிற ஆத்துமா ஆனால் - ஜீவ ஆத்துமாவானான் - became a living soul- ஜீவிக் கிற ஜீவியானான்). ஆனால் அநேக விசுவாசப் பிரமாணங்கள் கூறுகிறதுபோல மனிதன் என்றென்றும் ஜீவித்துக் கொண்டேயிருக்கும் ஒரு ஜீவ ஆத்துமாவை (உயிருள்ள ஆத்துமாவை) பெற்றுக் கொண்டான் என்பதாய் ஆதி 2:7 போதிக்கவில்லை என்பதை குறிப்பாய் கவனிக்கவும்.

ஆத்துமா என்றால் என்ன?

15. ஆத்துமாவை எவைகளெல்லாம் சேர்ந்து உண்டாக்குகின்றன என்பதற்கான வேதாகம விளக்கமாவது, சாத்தான் ஏவானை குருடாக்கின (ஆதி 3:4,5) ஆத்துமாவின் தன்மையைக் குறித்த தத்துவ விளக்கத்திற்கு முற்றிலும் வேறுபட்டதாயிருக்கிறது. அந்த தப்பறையின் தத்துவத்தின் விளக்கத்தின்படி, ஆத்துமா என்பது வஸ்துக்களால் ஆகாத ஒரு ஆவி ஜீவி என்பதாயும், அது மனித சரீரத்தில் வாசஞ்செய்கிறது என்பதாயும், பிறப்பில் தேவனால் சரீரத்திற்குள் நேரடியாக வைக்கப்படுகிறது என்பதாயும், மரணத்தில் ஆத்துமா சரீரத்தைவிட்டு நீங்கி, ஒரு ஆவிஜீவியாக அறிவோடும், உணர்வோடும் ஆசீர்வாதத்திற்குள்ளேயோ அல்லது ஆக்கினைக்குள்ளோ வாழ்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது என்பதாயும் நம்பப்படுகிறது.

16. தேவனுடைய திட்டத்தை காணக்கூடாதாவாறு ஜனங்களை குருடாக்குவதற்காக பயன்படுத்தப்பட்ட இந்த தப்பறையான தத்துவத்தைக் காட்டிலும் மற்ற எந்தவொரு தத்துவமும் இவ்வளவாய் வேலை செய்யவில்லை என்று கூறலாம். வேதாகமம், இது சாத்தானின் மலைபோன்ற பொய்யின் கூறுகளில் ஒன்று என்று தெள்ளத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இந்த பொய்யைக் கொண்டே சாத்தான் ஏவானை வஞ்சித்தான், ஆதாம் பாவுஞ்செய்ய உந்தினான். அவ்விதம் மனுக்குலம் முழுவதையும் கொலை செய்தான். (ஆதி. 3:4,5 யோவா. 8:44).

17. இந்த தப்பறையான தத்துவத்தின் எல்லா கூறுகளையும் ஆட்சேபிக்கிற அனைத்தையும் இந்த சுருக்கமான செய்தித் தொகுப்பில் முன் வைக்க முடியாது. ஆனால் ஒன்றை மாத்திரம் கூறவிரும்புகிறோம். அதாவது வேதாகம, கருத்தின்படி, உயிர்த்தத்துவமும் (life principle) சரீரமும் சேர்ந்து ஒன்றோடொன்று இணைந்து ஜீவிக் கிற ஜீவனை அதாவது ஜீவியை உண்டாக்குகிறது. அவ்விதம் இணைக்கப்பட்டு உண்டாக்கப்படுகிற ஜீவியே லோலாக (Soul - ஆத்துமாவாக) இருக்கிறது. அது நாம் ஏற்கனவே பார்த்தப்படி ஒரு மாடாகவோ, கோழியாகவோ, மீனாகவோ அல்லது ஒரு மனிதனாகவோ இருக்கலாம்.

18. ஆத்துமா (லோல்) என்பதற்கான பொருள் விளக்கத்தைக் கொடுப்பதில், கீழ்க்கண்ட விளக்கத்தைவிட சிறந்ததொரு விளக்கம் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆத்மா என்பது உணர்வுள்ள ஒரு ஜீவி. அதாவது புத்தியும், உணர்ச்சியையும், சித்தத்தையுமுடைய ஒரு

தன்னறிவுள்ள ஜீவி. வேதாகமத்தில் கண்டுள்ளபடி சரியாக மொழியாக்கம் செய்தால் இந்த பொருள் விளக்கம் ஆத்துமா என்பதற்குரிய ஒவ்வொரு கருத்து பயன்களுக்கும் பொருத்தமாய் அமைகிறதாயிருக்கும்.

19. ஆத்துமா ஒரு ஆவி ஜீவி என்று நம்புகிறவர்களுக்கும் இந்த பொருள் விளக்கத்தை ஏற்று பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பது மெய்யே. இது பொதுவான சொல்லகராதியின் (Dictionary) அர்த்தமாகும். ஆனால் பொருள் விளக்கம் சரியாக இருக்குமாயின் அதன் கீழ்வருகிற அனைத்துக்கும் அது பொருத்தமாயிருக்க வேண்டும். அதன்கீழ் வராத அனைத்தையும் விலக்குகிறதாயிருக்க வேண்டும்.

தேவன் ஒரு ஆத்துமா

20. தேவன் ஒரு ஆத்துமாவாக இருக்கிறார். 'என் ஆத்துமா உங்களை அரோசிக்கும்' (லேவி 26:30). 'ஒருவன் பின் வாங்கிப் போவானால் அவன் மேல் என் ஆத்துமா பிரியமாயிராது' (எபி.10:38). உணர்வுள்ள எந்த ஜீவியும் ஒரு ஆத்துமாவாயிருக்கிறது. அதனடிப்படையில் தேவனைப்போல ஆவிஜீவிகளும், ஆதாமைப் போல மானிட ஜீவிகளும் (ஆதி 2:7) அல்லது மிருகங்களும் (எண். 31:28 ; வெளி 16:3—KJV) ஆத்துமாக்களாயிருக்கின்றன. ஏனெனில் அவர்கள் (அவைகள்) எல்லாம் புத்தியையும் உணர்ச்சியையும் சித்தத்தையும் கொண்டவர்களாய் (வைகளாய்) இருக்கிறார்கள் (இருக்கின்றன).

21. ஆனால் அவர்கள் (அவைகள்) ஒரே விதமான ஒரே அளவான புத்தியையும் உணர்ச்சிகளையும் சித்தத்தையும் நிச்சயமாய் கொண்டவர்களாய்(வைகளாய்) இல்லை. இந்த வித்தியாசமானது அவர்கள்(அவைகள்) ஆத்துமாக்களாக இருக்கக் கூடாதவாறு எவ்விதத்திலும் தடைசெய்யவில்லை. கீழான ஜந்துக்களுக்கு மனிதனைவிட அறிவு குறைவாக இருக்கிறதால் அவைகள் ஆத்துமாக்கள் இல்லையென்பது சரியான வாதம் அல்ல. எப்படியெனில் மனிதனுடைய அறிவும், தேவனுடைய அறிவைவிட மிகமிகக் குறைந்ததுவே. மனிதனுக்கும் மிருகத்திற்கும் அறிவில் இருக்கும் வித்தியாசத்தைக் காட்டிலும், தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் அறிவில் இருக்கும் வித்தியாசம் மிகமிக அதிகமானதே. எனினும் தேவனும் மனிதனும் ஆத்துமாக்களே.

22. வேதாமத்தில் நெஃபெஷ் (Nephesh) என்று எபிரேய வார்த்தை 743 இடங்களிலும், ஸைக் (Psyche) என்ற கிரேக்க வார்த்தை 103 இடங்களிலும் இருக்கின்றன. அவைகளை ஜேம்ஸ் அரசனின் ஆங்கில மொழியாக்கம் (KJV) எபிரேய வார்த்தையை 35 வித்தியாசமான வார்த்தைகளாலும் மொழியாக்கம் செய்திருக்கிறது. சரியாகப் பார்த்தால் அந்த எபிரேய கிரேக்க சொற்களுக்கு முன்றே அர்த்தங்கள்தான் உண்டு.

அர்த்தம் 1 — லோல் (ஆத்துமா) — உணர்வுள்ள ஜீவி அல்லது ஆள் என்ற கருத்தில் KJV 486 இடங்களில் (நெஃபெஷ் 420 இடங்களில், ஸைக்—58 இடங்களில்) மொழியாக்கம் செய்திருக்கிறது.

அர்த்தம் 2 — ஜீவன் அல்லது உயிர். இந்தக் கருத்தில் KJV 163இடங்களில் (நெஃபெஷ் — 123 இடங்களில், ஸைக் — 40 இடங்களில்) மொழியாக்கம் செய்திருக்கிறது.

அர்த்தம் 3 — குணம்சம் அல்லது மனமும் இருதயமும் — KJV இருதயம் என்ற கருத்தில் 16 இடங்களில் (நெஃபெஷ் — 15 இடங்களிலும் ஸைக் — 1 இடத்திலும்) மனம் என்ற கருத்தில் 18 இடங்களில் (நெஃபெஷ் — 15 இடங்கள், ஸைக் 3 இடங்களில்) மொழியாக்கம் செய்திருக்கிறது.

இந்த முன்று பொருள் விளக்கங்களும் நெஃபெஷ் என்ற எபிரேய வார்த்தைக்குரியதும், ஸைக் என்ற கிரேக்க வார்த்தைக்குரியதுமான முழு உபயோகத்தையும் கொண்டதாயிருக்கிறது.

23. தேவன் தமது சிருஷ்டியான தூதர்களிடமிருந்து கீழ்ப்படிதலை கோருகிறது போல, தேவனிடமிருந்து ஜீவனைப்பெற்ற ஆதாமிடமிருந்தும் கீழ்ப்படிதலைக்கோர தேவனுக்கு உரிமையிருந்தது. யாவே தேவன், ஆதாம் கீழ்ப்படியாது போனபோது அவனுக்குத் தண்டனையாக, அக்கினியால் வேதனை நிறைந்த நித்திய ஜீவன், அல்லது நெருப்பு அவித்துப் போடக்கூடாத பிசாசுகளால் கொடுமையிலான துன்பம்,

அல்லது வேறு எந்த உருவத்திலாவது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலை என்பதான தீர்ப்பைக் கொடுக்காது. மரணத்தைக் கொடுத்தார் (ஆதி 2:17 ; ரோம. 6:23) "நீ சாகவே சாவாய்", 'பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்' என்பதாகும். ஆதாமின் ஜீவகவாசம் எடுக்கப்பட்டபோது அவன் ஒரு ஆத்துமாவாக இல்லாது போனான். பாவச் செய்யும் ஆத்துமா சாகும் (எசே. 18:4,20 ; யாக். 5:20) பூமியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட அவன் மண்ணுக்கே திரும்பினான். (வேறொரு நிலைக்கோ, உருவத்துக்கோ, ஆவி ஜீவிக்கோ மாறவில்லை). நீ மண்ணாயிருக்கிறாய் நீ மண்ணுக்குத் திரும்புவாய்" (ஆதி. 3:19).

24. தேவன் தமது நீதியினால் ஆதாமையும் ஏவானையும், அவருக்குக் கீழ்ப்படியாது போனவுடனே மரிக்கும்படிச் செய்திருக்கலாம். அவ்விதம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஜீவனை உடனடியாக மறுபடியும் அவனிடமிருந்து எடுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும். ஆனால் அவரது கிருபையில், அவர்கள் இருவரும் படிப்படியாக மரிக்கும்படி செய்து, மானிட வர்க்கத்தை பிள்ளைபேற்றினால் தோற்றுவிக்க அதாவது மரிக்கும் நிலையிலுங்கூட, செத்துக் கொண்டே சாகும்போதுங்கூட, பூரணமற்ற நிலையிலிருந்தாலுங்கூட மானிட ஆத்துமாக்களை (ஜீவிகளை) தோற்றுவிக்க தேவன் அனுமதித்தார்.

25. தேவன் மரணச்சிறைக் கைதியான ஆதாமும் அவன் சந்ததியும் மரண சாபத்தின் கீழ் பூமியில் அடையும் வேதனையின் தவிப்பைக் கேட்டார். (சங். 102 :19,20). அவரது மகத்தான அன்பு இந்த மரண தண்டனையிலிருந்து மனுக்குலத்தை விடுவிக்க தமது வல்லமையை பயன்படுத்த அவரை உந்தியது. எந்தவிதத்திலும் குற்றமுள்ளவனை குற்றமற்றவனாக ஆக்க முடியாத தேவநீதி, ஆதாமையும் அவன் சந்ததியையும் விடுதலையாக்குவதற்கு முன், ஆதாமின் சார்பில், திருப்தி செய்யப்படவேண்டும். (எண். 14:18) — அதாவது தேவநீதி கோரி நிற்கிற நிபந்தனையான தண்டனை நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அவ்விதம் தேவன் தொடர்ந்து நீதியுள்ளவராயும், அதே சமயம் அவரை விசுவாசிக்கிற மனிதனை நீதிமானாக நியாயமாக்கு கிறவராகவும் இருக்கவேண்டும் (ரோம. 3:25) ஆகவே அவரது எல்லையில்லா ரூனம் மனுக்குல மீட்புக்காக ஒரு திட்டத்தை தீட்டியது.

யேசுவின் ஆத்துமா மீட்கும்பொருள்

26. தேவனுடைய நீதியை மீறாது, பாவத்திலுள்ள மனுக்குலத்தை மரணத்திலிருந்து விடுவிக்க, கீழ்ப்படியாமையால் பறிக்கப்பட்ட ஆதாமின் பூரண மனுஷிக் மானிட ஜீவனுக்குப் பதில், ஒரு பூரண மானிட ஜீவன், ஒரு மீட்கும் பொருளாக, ஈடுகிரயமாக, நீதிக்குச் செலுத்த வேண்டியதாயிருந்தது. ஏற்கனவே மரண ஆக்கினைக் குட்படுத்தப்பட்ட விழுந்து போன பூரணமற்ற மானிட சந்ததியிலிருக்கிற ஒருவனாலும் தன் சகோதரன் அழிவைக்காணாமல் இனி என்றைக்கும் உயிரோடிருக்கும்படி எவ்விதத்தினாலாவது அவனை மீட்டுக் கொள்ளவும் அவனிமித்தம் மீட்கும் பொருளை, ஈடுகிரயத்தை தேவனுக்குக் கொடுக்கவும் கூடாதே (சங். 49 :7,8).

27. தேவன் தமது மகத்தான அன்பினால், தமது ஒரே பேரான குமாரனை தேவகிருபையால் ஒவ்வொருவனுக்காகவும் மரணத்தை (சாப தண்டனையை) ருசி பார்க்கும்படி தமது தேவதூதர்களைக் காட்டிலும் சற்று குறைந்த நிலையில் மானிட ஜீவ ஆத்துமாவாக மாம்சமாக்கினார் — மாம்ச ஜீவியாக்கினார். (யோவா. 1:14 ; 3:14—18 ; எபி. 2:9 ; மத். 20 : 2). அவ்விதம் தேவன் தமது அன்பை நமக்குக் காண்பித்தார். நாம் இன்னும் பாவிளாயிருக்கையிலே கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார். ஏற்றக் காலத்தில் (குறித்த காலத்தில்) விளங்கும்படி அவர் தம்மையே எல்லோருக்காகவும், மீட்கும் பொருளாக ஈடுகிரயமாக கொடுத்தார். சர்வலோகத்தின் பாவத்தையும் நிவர்த்தி செய்கிற கிருபாதார பலியாக தம்மையே கொடுத்தார் (ரோம. 5 : 6—10 ; 1 தீமோ. 2 : 3—6 ; 1 யோவா. 2:2). எல்லோருக்காகவும் மீட்கும்பலியாக யேசு மரணத்துக்குள் தமது ஆத்துமாவை ஊற்றினார், (ஏசா. 53 :12 ; மத் 26:38) அவ்விதம் எல்லோருக்கும் மரணத்திலிருந்து ஒரு உயிர்த்தெழுதலைப் பெற உத்திரவாதம் உண்டாயிற்று. எல்லா மனுக்குலத்துக்கும் ஆதாம் பாவஞ்செய்யும்முன் கொண்டிருந்த மனுஷிக் பூரணத்துக்கு தூக்கி நிறுத்தப்படுகிற ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கும். நித்திய ஜீவனுக்காக பரீட்சை எல்லா மனுக்குலத்தாருக்குமுரியதாகும். பூமியிலுள்ள எல்லா ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். (ஆதி. 12:3 ; 22: 16—18 ; கலா 3:8,16,29 ; சங். 72:1—4 ; 1 கொரி. 6:2 ; மத். 19:28 ; அப். 3:19—23 ; 17:31 ; 2 தீமோ 4:1 ; ஏசா. 26:9 ; சங். 98:1—3).